

Sygn. akt II CSK 65/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
(poprzednio P.1 Spółka Akcyjna z siedzibą w K.)
przy uczestnictwie K. O. obecnie S., S. O. i M. O.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt III Ca 563/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego
związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż strona skarżąca powołała się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., to nie przedstawiła argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień, ani o tym, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Nie jest istotnym zagadnieniem prawnym kwestionowanie aprobowanej oceny Sądu odwoławczego istnienia złej wiary Skarbu Państwa (s. 4-6 skargi). Również odwołanie się do orzeczenia Sądu Najwyższego wydanego w innej sprawie (s. 6-7) nie dowodzi wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 4-7) w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.